

Margetin István

Július

07. 01., péntek

A felkérés óta eltelt bő három hét alatt kitaláltam a napló ívét, megfogalmaztam az első mondatot, „Félig leeresztett matracon ébredek egy bútorozatlan lakásban, Szegeden”, és még izgalmas idézetet is választottam hozzá: „Egy hálósákban szokott aludni, amit gondosan összehajtogatva a legalsó polc alá dug, ha elhagyja ezt az odúját”¹. A saját ágyamban ébredek, Pesten, a vírus miatt bezárkózva. Ennyit az ívről.

07. 02., szombat

Emlékeztető: a yang víz-tigris évére javasolt hozzáállás a taoista „hagyd, hogy minden alakuljon magától” attitűd, az év hexagramja szerint kívül (☰ - szél) hihetetlenül sok változás, állandó mozgás várható, miközben belül (☵ - víz) ott lesz veszélyként a megrekedt, beszorult akarat, ami szembe akar szállni a változásokkal, ezt a makacs akaratot el kell engedni, hagyni kell, hogy a külső változás felbontsa, hogy megszűnjön az ellenállás, a szél elpárologtassa a vizet, és ha ez sikerül, akkor sikeres lehet az idei év.²

07. 03., vasárnap

Biztató egybeesés: a Facebook feldobja a Scolar kiadó szimpatikus marketinges álláshirdetését („Az álláshoz tartozó elvárások: ... írók, költők, művész emberek, és az olvasás szeretete ...”), és pár órával később egy barátom elárulja, hogy a Scolarnak fogja elküldeni a kéziratát; szeretni fogják, remélem, nemcsak a művész embert, hanem a kéziratot is.

07. 04., hétfő

„Hölgyeim, közlekedés közben nem bámészkodunk!”, az ablakom alatt óvodás csoport kel át az úton.

07. 05., kedd

A biztonság kedvéért az utolsó pillanatig elhúzott karantén vége, „a beteg legalább 3 napja láztalan (9), légúti tünetei megszűntek (meg), és a tünetek kezdete óta legalább 7 nap eltelt (13), gyógyultnak nyilvánítandó, közös-

---

1 Zoltán Gábor: Mézet venni, Vásárlók könyve, JAK füzetek, 1997.

2 Mireisz László előadása alapján, Tan Kapuja Buddhista Egyetem, Holdújév-ünnepség, 2022. február 1.

<https://www.youtube.com/watch?v=jsMBxwwT0jY>

ségbe engedhető”³, a többiek nyugalmáért egy negatív gyorsteszt, bepakolás a holnap kezdődő FISZ-táborra, a vírus egyetlen tartósnak tűnő mellékhatása: rászoktam a háton alvásra.

07. 06., szerda

Hotel Királyrét, ebédlőnek berendezett trófeaterem, kétszintes, pókhálós kovácsoltvas csillárok, csámpás gyertyaizzók, a falon szarvas- és őztrófeák, egy kisebb őzkoponya agancsáról cukorpárgára fűzött, üres töltényhüvely lóg.

07. 07., csütörtök

Este kerekasztal-beszélgetések a print és az online folyóiratokról, kiugrott IT-sként meglepő, de könnyen elfogadható érv a print folyóiratok fenntartása mellett Szirák Pétertől: nem tudjuk még, hogy a digitális archívumok mennyire lesznek tartósak, de ha valamit kiadtak nyomtatásban a XVI. században, mondjuk száz példányban, lehet, hogy csak három, öt vagy nyolc példányban, de még mindig létezik.

07. 08., péntek

Beállt a ritmus, reggeli után szerkesztői prozeminárium Károlyi Csabával, aztán kétszer két óra prózaműhely Zoltán Gáborral; Csabától megkapjuk a titkos receptet: prózaíróknak napi két kilométer úzás kötelező, hogy bírják az ülőmunkát (augusztustól kipróbálok), Gábor a szokásos szempontok: műfaj, nyelv, ív, dramaturgia, szövegközeli észrevételek, stb. mellett, olykor helyett azt is vizsgálja, kapcsolódnak-e az egyes szövegek valamely nagy, aktuális elbeszélés-folyamba, mint például a zaklatás-történetek, a háború, a klímakatasztrófa; szóba kerül az író feladatának, felelősségének kérdése, a kis és nagy tétek, jókor jött ez a tábor, jókor jönnek ezek a beszélgetések, fontosabbak most, többet adnak, mint egy-egy konkrét szöveg működésének boncolgatása.

07. 09., szombat

Záróprogram a táborlakók felolvasása („szövegpokol”) előtt: Károlyi Csaba és Nádasdy Ádám beszélgetése, Csaba kedvesen provokál („Szereted a hazádat?”, „Mit tettél ma a hazáért?”), Nádasdy tanár úr bölcs derűvel válaszol („Tanítottam, ez például szerintem fontos” (pontatlan idézet)), nincs óvatosság, nincs szemérmesség, komoly és kemény témák, haza, vallás, melegség, nyelv, a beszélgetés mégis biztonságos, megnyugtató és inspiráló, szeretetbuborék a kisértet, befejezésül felolvasás, meghatott közönség, a szervezők Snickers-tortával köszöntik az idén hetvenöt éves tanár urat, csillapodnak az érzelmek, cukorban oldódik a meghatottság, finom a torta, a legjobb falat a pár milliméter vastag Snickers-szelet(-szelet) a szélén, nekem nem jut, Anitta Gleb kettőt is kapott, egyet nekem ad, aztán a tortája alatt talál még egyet, így mégis kettő jut neki, rend van a világban.

07. 10., vasárnap

Fáradt autózás a hajnali négyig tartó táborzáró-buli után, Királyrét-Budapest-Szekszárd, dallambetörések, tiéd az élet, tiéd a tánc, késői ebéd, életmentő olasz pizza, végre jó minőségű és jóízű étel, a pincérfiú bal füle mögött tetoválás, szálkás betűk, nem bántam meg semmit. (Ajánlott irodalom: Dan Pink: The Power of Regret, Canongate Books, 2021.)

07. 11., hétfő

Szekszárdi Magasiskola - Mészöly Miklós Irodalmi Akadémia és Írói Mesterkurzus, és, legalábbis ma, Érzelmi Hullámvasút, múlt héten az egyik műhelyvezető betegség miatt lemondta a tábort,

---

3 Nemzeti Népegészségügyi Központ: Eljárásrend, SARS-CoV-2 okozta fertőzések esetén követendő járványügyi szabályok, 2022. január 14.

https://koronavirus.gov.hu/sites/default/files/sites/default/files/imce/nnk_eljarasrend_2022.01.14._uj_karanten_szabalyok.pdf

a hullámvasút itt még csak melegített, a rossz hír a megoldással együtt érkezett, pillanatok alatt lett helyettes, a tábor első napjára viszont a másik műhelyvezetőnk is lebetegedett, közben elmegy a víz a szálláson, buktuk a reggeli zuhanyt, a vécét legalább esővízzel le lehet öblíteni, locsolókanna a hordó mellett, apró bosszúság, de mivel épp nagyon sajnáljuk magunkat, ez is nagyon fáj, kell pár óra, míg rátalálok a „hagyd, hogy minden alakuljon magától” attitűdre, nem is magamtól találok rá, az segít, hogy elkezdem tanácsként osztogatni, és persze estére minden megoldódik, a szervezők szerveznek, megvannak a helyettesek, a mára lebetegedett műhelyvezetőnk covid gyorstesztje negatív, nincs baj, leszállunk a hullámvasútról, a délutáni előadásokon (Bazsányi Sándor, Szolláth Dávid, Pad-est) már semmi nem vonja el a figyelmet az irodalomról, és hajnali kettőkor, miután a négyfősre apadt keménymaggal bejártuk Szekszárdot, és visszaérünk a Komjáthi Borterasról (szőlőhegyről) a szállásra, már víz is van.

07. 12., kedd

A „hagyd, hogy minden alakuljon magától” attitűd kiváló, ha egy napló tartalmáról van szó, vagy ha azon izgulunk, hogy egy jól szervezett író táborban hogyan oldódnak meg a vis maior problémák, de ha Pesten lennék, most nem hagynám, hogy maguktól alakuljanak a dolgok, kimennék én is a Margit-hídra.

„... megmondták a művészeti embernek, hogy csak mert elnézést kért az alkalmatlankodásért, az nem jelenti azt, hogy már nem is alkalmatlankodik.”⁴

07. 13., szerda

Látszólag ellentmondó javaslatok a szövegemre, egyrészt erőteljes bővítés, novellából akár kisregény, másrészt mérsékelt húzás, az első argentintangó-órák ugranak be, hónapokig gondolkodtam hasonló feladványokon, „legyél határozott, de gyengéd”, most nincs zavar, várom az augusztust, hogy dolgozhassak a szövegen, először egy mérsékeltlen húzott és bővített novella, aztán később, talán, ha elfogytak az aktuális feladatok, elgondolkodom a kisregényen is, de ahhoz még sokat kell érlelni belül ezt az anyagot.

07. 14., csütörtök

Ideje volna megtanulni: író táborba nem megyünk JBL nélkül.

07. 15., péntek

A tábor zárónapja, az utolsó műhelyek, nyilvános felolvasás, hurka-kolbász-csülök-hekk, búcsúölelések a lacikonyhásnál, szellemi kimerültség és egyben feltöltődés, a harmadik Magasiskolám, köszönet a szervezőknek, Liebhauser Janónak, Dicső Zsoltnak és Ódor Jánosnak a változások kezeléséért (is), köszönet a beugrós műhelyvezetőknek, Márton Lászlónak, Ágoston Zoltánnak és Szolláth Dávidnak.

07. 16., szombat

Pihenőnap.

07. 17., vasárnap

Teljesen Rambo, mondja a pénztáros fiú a benzinkúton, amikor a bankkártya-terminál végre eldönti, hogy sikeres volt a tranzakció, úgy látszik, Rambo örök, legutóbb úgy tizenöt éve, az Opera melletti Moriban került elő, a férfitécében, a fal melletti piszoárnál álltam, beállt mellém egy srác, te is Rambo vagy, kérdezte, visszakérdeztem, te is Rambo vagy, ismételte, persze, válaszoltam, bólintott, visszafordult, befejezte, kirázta, az ajtóban megállt, végigmérte a piszoárra várakozó srácot, és ütött, ökölrel, fejre, tőle nem kérdezte, hogy ő is Rambo-e.

---

4 Anna Burns: Tejes, Scolar Kiadó, 2020, Greskovits Endre fordítása

07. 18., hétfő

Bútorozatlan lakásban ébredek, Szegeden, bő két héttel a tervezett után, de az előre megírt mondat most sem működik, túl optimista voltam a matraccal kapcsolatban, teljesen leeresztett alattam, hiába teszteltem otthon üresen, hiába foltoztam be, hiába fedtem ragtapasszal a gyanús pontokat lefekvés előtt, tervezési hiba, az elektromos pumpa házánál enged el az anyag, finoman szivárog, kivételes élmény, ha háton fekszel, átölel és ringat, valamikor négy után arra ébredtem, hogy nyom a padló, föl-kászálódtam, betoltam a leeresztett matrac alá egy jógaszőnyeget, aludtam tovább, rég aludtam ilyen jól, most reggeli kávé a teraszon, napszemüvegben, aztán két nap Szeged, semmi konkrét cél, csak ismerkedés a várossal, ahogy Kolozsváron tanácsolta egy helyi srác: „fogjál neki eltévedni”.

07. 19., kedd

Tegnap este hattól tüntetés, fél nyolcig maradtam, aztán elsétáltam úszni, 2 km, ez még nem a recept, csak minimális készülés a szombati Balaton-átúszásra, kilenc után sétáltam visszafelé, a tüntetők lezárták a régi hidat, zene, biciklik, futártáskák, ücsörgés, krétarajzok az aszfalton, sárga szívben KATA, elhallgat a zene, közlemény, a közlekedési társaság felvette velünk a kapcsolatot, itt vár egy troli a híd végénél, azt kéri, ezt az egyet engedjük át, hogy a sofőr hazamehessen aludni, gyors cihelődés, a troli óvatosan átgurul a hídon, a tüntetők visszaülnek az útra, folytatódik a zene.

07. 20., szerda

„Örömmel értesítjük, hogy PSD2Direktíva jeligével beküldött *A barátnőm sűrűn nyom entert* című pályázati anyaga shortlistes lett, vagyis az előzsűri beavagatta a 11 legjobb pályamű közé.

...

A PesText csapata”

07. 21., csütörtök

Új játék: prózapingpong Péterfy Gergellyel, négykezes novella a Szófa felkérésére, egy-két bekezdésenként passzolgatunk, nálam a labda, a magamnak felállított szabályok az improz alapszabályaiból is merítenek: ami le van írva, az már megtörtént („igen, és ...”), minden körben hozok legalább egy határozott döntést, hogy ne csak gyarapodjon, de épüljön is a szöveg és minden körben több új ajánlatot is adok, hogy a partner válogathasson, mihez kapcsolódik.

07. 22., péntek

Szia, mit adhatok, van poharad, akkor kétfélet tudok ajánlani, van ez a hivatalos Művészetek Völgye pohár, háromszáz forint, visszaváltható, vagy vannak ezek az egyedi tervezésű, színes Momentános poharak, ez is háromszáz, ez sajnos nem visszaváltható, de támogatod velem a társulatot, gondold bele, hazaviszed, januárban meglátod, előtörnek a kapolcsi emlékek, úristen mennyire jó volt a Momentán udvarban, oké, köszönjük, és melyik szín legyen, rendben, és mit tölthetek bele, fehér vagy rosé, Irsai, olaszrizling vagy Sauvignon Blanc, és milyen arányban, parancsolj, egészségedre, *Lili, felütsz nekem egy vicét és egy poharat, köszi*, a pult végén tudsz fizetni a kolléganőmnél, köszönöm, ki a következő, szia, mit adhatok, van poharad?

07. 23., szombat

Balaton-átúszás, Révfülöpnél hínár, iszap, az első párszáz méter kínlódás, de túljutok rajta, lassan megszokom a vizet, lecsillapítom a légzésemet, keresem a tempót, két kilométer körül van meg a flow, egyenletes mozdulatok, kar, láb, levegő, rekonstruálhatatlan tudatállapot, összefolynak a képek, egyetlen konkrét élmény maradt meg: a túlparton a boglári dombok egybefüggő zöld masszája hirtelen részletgazdag tájjá válik, úszószemüvegben is kivehetőek az eltérő árnyalatú erdőrészek, négy kilométernél elkezdem tervezgetni, mit fogok enni, ha végeztem, mandulás jégkrém, sajtos lángos sok fokhagymával, remélem, most is adnak almát a célban, legutóbb, négy éve nehéz volt az úszás, vihar, hullámok, hideg víz, akkor marhapörköltre vágytam,

4.5 km, fáradok, egyre nagyobb a cél, az utolsó hétszáz méteren mindenki rákapcsol, egymást is húzzuk, hiába déli part, még az öt kilométeres bója után is lehet úszni, lassan beérünk a sekélybe, bedurrant a combom, totyogok, mint egy pingvin, két óra negyvenkettő, az ötödik úzásom, a második legjobb időm.

07. 24., vasárnap

- Szia! Mit adhatok?
- Szia! Egy gin-tonikot kérek.
- Oké. Kérhetek egy személyit?
- Hú, azt a sátorban hagytam. Azt elfogadjátok, ha telefonon belépek a Neptunba?
- Persze. Milyen szak?
- Angol-töri.

07. 25., hétfő

Gyilkosos játék az udvarban, egyszerű szabályok: húzol egy nevet, húzol egy gyilkos eszközt, őt, azzal, úgy, hogy élő játékos ne lássa, halottak, vendégek nem számítanak, akit megöltél, annak megöröklöd a küldetését, majdnem a teljes stáb játszik, több, mint harminc potenciális gyilkos és áldozat, mindenki gyanakszik mindenkire, szövetségek alakulnak, egyedül sehova, de néha lankad a figyelem, az első áldozatomhoz csak hat perc kell, gyilkolok Művészetek Völgye műsor-füzettel, forgalomirányító bójával, kulccsal, öngyújtóval, párnával, kedvességkártyával, a hetediket elkapkodom, nem tudom már számon tartani, ki él még, légycsapóval támadok, gyilkosság közben lebukom, így én halok meg, percekkel később rám talál a gyilkosom, elkésett, a saját badge-emmel ölt volna meg, tulajdonképpen nem is baj, hogy lebuktam, csak perceim voltak hátra, így vagy úgy, de lejárt az időm.

07. 26., kedd

Zenei improvizációs workshop Pirisi Lászlóval és Szőke Szendrával, loop stationön, zajokból készül a zene, műanyag flakon, hajkefe, chips-es zacskó, gumicsacsi, bot, dobogunk, tapsolunk, dúdolunk, László zongorázik, Szandra énekel, szeretném annyira érteni, tudni a zenét, mint ők, sajnálom az elvesztegetett gyerekkori szolfézsórákat, azt is csak idén értettem meg végre, mi a különbség a dúr és a moll skála között, mitől hangzik ennyire másként a kettő, pedig végtelemül egyszerű a matematikája, mások a hangközök, ennyi az egész, tényleg jobban kellett volna figyelni szolfézsón.

(Ajánlott irodalom: Dr. Keszler Lőrinc: Zenei alapismeretek, Athenaeum kiadó, 2013)

07. 27., szerda

Random találkozás tavaly itt Kapolcson, egy arc az előző életemből, néhány éve részt vett egy céges tréningemen, a pult mellett ültem, amikor észrevett, épp nem voltam beosztva, a környezet- és dress code-váltás ellenére megismert, nem várt sikerélmény, ajándék, hogy ennyi idő után is pozitív emlék neki a tréning, beszélgettünk tervekről, karrierváltásról, ma megint találkoztunk, most bent voltam a pultban, töredezett beszélgetés kiszolgálás közben, egy év összefoglalva néhány mondatban, kölcsönös öröm egymás sikerei miatt, kölcsönös biztatás, jövőre folytatjuk.

07. 28., csütörtök

Szabadnap, mászkálás, a fazekas udvarban korongozás, a hölgy szorosan fogja a vendégek kezét, vezeti a mozdulatokat, tucatkistányér csigavonallal, semmi önállóság, az egyéni alkotás illúzióját sem adja meg, ragaszkodom hozzá, hogy egyedül dolgozhassak, inkább legyen ronda, vagy akár bukjak bele, de legyen őszinte, az agyag fele leesik, csámpás kis kübli készül, mécsesstartó, esetleg csésze a pu-erh teához, elégedett vagyok, mászkálunk tovább, este CSNK, „Csodáljuk ami szép / Abba szeretünk ami csorba”.⁵

---

⁵ Csaknekedkislány: Momés lány

07. 29., péntek

Az udvar mai vendége Halász Judit, előadás előtt köré gyűlünk a backstage-ben, a színészek kérdezzétek, ő mesél, azonnal visszamegyünk gyerekbe, hasonló hangulat, mint a FISZ-táborban Nádasdy Ádámmal, békés derű, buborék, emlékebe egy random bölcsesség Halász Judittól: az a különbség a sízés és a tenisz között, hogy síelni csak a legjobb felszereléssel szabad, különben életveszélyes, teniszezéshez viszont nem szabad megvenni a legjobb felszerelést, mert ha drága ütővel nem éred el a labdát, kiröhögnek.

07. 30., szombat

A záróbuli napja, dupla shift, az első műszak az eső miatt laza, hatan gyűlünk a pultba, szétosztunk egy Skandit, mindenkinek egy lap, poénvadászat, „Mély nyomot hagyott a tegnapi szabadtéri előadás, nagyot alakítottak a színészek és a szúnyogok” (nem pontos idézet), a bulishiftben folyamatos pörgés, elfogy a fehér rum, hiába próbáltunk hétközben rendelni, kupakhiány van a háború miatt, elfogy a chips, a sós ropi, elfogy a narancslé, kiürül az utolsó sörös hordó, elfogy a barackos ice tea, jön sör, elfogy a vodka, elfogy a jäger, fél három, „I want to see you out that door / Baby bye bye bye”⁶, elfogy a zene.

07. 31., vasárnap

Vége a fesztiválnak, vége a júliusnak, holnaptól visszafordulnak az arányok, kevesebb program, kevesebb ember, kevesebb természet és passzív dohányzás, több munka, több írás, olvasás, több csend.

KOTNYEK ISTVÁN: Értelmiségi háttal a lapostevének

---

6 NSYNC: Bye Bye Bye

Pászti-Lénárt Flóra

Augusztus

1.

El akarják adni a házunkat, ahol kisgyerekként éltünk, az öcsém és én. Elvileg anyám is akarja, de nem hiszek neki. Szerintem az öcsém apja akarja felszámolni az utolsó helyet, ami múltjára emlékezteti. Kispirossal mentem búcsúzni a háztól. Egyébként minden negyedórán elhaladt kertünk aljában ez a vonat, és pont így képzeltem a zakatolását belülről is. Most le kellett gugognom, hogy emlékezzek, kisgyerekként milyen messze lehetett a kert alja, akkor valahogy a temető is távolabbinak tűnt.

2.

Talán ezért ragadt meg bennem, hogy a kertek alatt rám nézett a házad. Sokszor a távolságot legyőzve mentem megnézni, mit láthattak az utasok, ha kinéztek az ablakon, és szembetalálták magukat a házunk tekintetével.

3.

-Nem kell ahhoz külföldön élned...-mondtam a testvéremnek, aki Berlinből menekült őrizni a házat -...ha tíz évig más városba, vagy életbe kell költöznöd, akkor is otthontalannak érezheted magad.

4.

A barátom fogáról kiderült, hogy bölcsesség, miután a harmadik az orvos is leászott Olympus-ról. A barátom anyjában – kicsit korai anyósomnak nevezni - most látom először, hogy feléled egy rég nem használt reflexe. Vaküveggé válik a teste, nem szűrődik be rajta se kiáltás, se indulat. Mi értelme van Molotov koktélt dobni a tűzre, tudom én, hogy ilyen a fiam, mondja. Ilyennek képzeltem volna válóperes ügyvédként még pár éve a tárgyalóteremben.

5.

Csináltam volna róla egy fotót, ahogy a vízbe ereszkedik. Minden egyes porcikáját a Balatonhoz kell szoktatnia, pedig ide született. Arcára esik a nap utolsó fénye, minden más kék körülötte, és a haja jobban aranylik, mint szokott.

6.

Kis hullámjait küldi partra a tó, olyan kicsiket, mint tenyeremen a fürdés utániak. Olyan kicsiket, mint amiket kagylók belseje rejt.

8.

Megnézzük egy el nem hált szerelem emlékművét. Abrudbányay Rédingér Ödön, mikor már jól mennek a dolgok, a Sípos-hegyre építi új lakhelyét. Akárcsak Mihály, aki Velencében találja meg a megvilágosodást, Ödön sokat utazott emberként Anacapri szirtjeit kutatja, míg Fonyód lábánál fel nem fedezi a látványt: Szemközt zöldellnek a Balaton-felvidék tanúhegyei, s a szemlélő lába előtt fodrozódik a palackszínű tó. Az Erdélyből menekült patikus már családos ember, de azt tervezi, hogy az alagsort halott menyasszonya emlékének szenteli, hamvait kimenekítve az átszabott határok karmaiból. Ugyanolyan vöröskőből faragtatta a nászszobát, amiből a filigrán villa épült: A nyoszolyán, életnagyságú szobormásként, finoman redőzött kőtakaró alatt, egymás mellett fekszik Magdus és Ödön. Némi vitalitásról tanúskodva, fektükben mind a ketten fölemelik az egyik térdüket.

A mediterrán kőkocka ma cukrászduként üzemel. Ha egyenesen lefele tartunk, rögtön a fonyódi

vasútállomásra érkezünk. A nyolcvanas években ide tér haza a tizenhat éves királylány, de koronázása után pár hónappal végérvényesen beleroppan a vadkapitalista patriarchátusba. A királylányt Molnár Csilla Andreának hívják. Csak egy félresikerült szoborportét találunk a villa kertjében. Az egykori Abrudbányay-lakban működő emlékkiállítást felszámolták, a házat pedig, ahol Csilla lakott és későn ért ki a mentő, egy riktívörös panzióvá alakították.

9.

Félálomban lebegtem, a padló hidegsége a matracon keresztül is felkúszott tagjaimba. Eszembe jutott egy vessző, amit másnap estig őriztem.

10.

Erdő nő ki belőlem, az eget kitakarva.

11.

Nem igaz, hogy mindent le kell írni, ami eszedbe jut. Raktározni kell a gondolatokat, ahogy a növény raktározza el a táplálékot. Ha éppen nem kell neki valami, akkor azt mondja, hogy mit csinál ez a bolond, nekem nem kell ez, félrerakom! Hogy Nagyapám szavait idézzem, mikor a növénygondozás alapjait tanította a kertünk teraszán. Öregkorára tért meg a paradicsomhoz.

12.

De egy növényre is káros hatással lehet, ha mindent magába szív. Ugyanígy az ember, ha nem válogatja meg a gondolatait, előbb-utóbb szembe kell néznie a romlással.

13.

Megértem, hogy szakítanátok a múlttal, de ezzel a mi múltunkat is elveszitek, életünk leggondtalanabb és legboldogabb időszakát, írtam anyámnak tíz napja, mert szerettem volna, ha ezt is ugyanolyan alaposan végiggondolná a férjével együtt, vagyis az öcsém apjával, mint a ház eladását. Még másnap látta és nem válaszol. Azóta csak alvás közben érzek bármit, mert álomban mindig vele, vagy a férjével, vagy egy fiúval veszekszem.

14.

Felmentem egy csajhoz: egy lime-zöld zakót és két bőrkabátot vettem jelentéktelen összegért. Így próbálok valamit érezni, impulzusvásárlásokkal, és azt hiszem, legalább hordani fogom őket, most ez a projekt, jól kinézni. Utálok magam azokon a fényképeken, amiken véletlenül kerülök a kompozícióba, mert rájövök, milyen előnytelenül nézhetek ki kívülről. A csajnál nem volt ajtó, egy hosszú folyosóból nyílt a szoba-konyha: nem tudtam eldönteni, miként funkcionált. A padlón és a kanapén pedig ruha és mindenféle tárgy hevert, mint csata után a halomra ölt emberek. Hamar végeztem a válogatással, és maradtam még. Beszéd közben kivillantotta a melleit a mély ujjhasítékú pólóból. Még én szégyelltem magam, hogy szemérmes vagyok.

15.

Két hét múlva megy egy francia hippikommunába, azért számolja fel az életét. Nem kéne olyan emberekkel barátkoznom, akiket hamar megkedvelek. Az összes Kanadában, Máltán vagy Berlinben él, mert elégük lett ebből az országból.

16.

Hívtak 15:55-kor, hol vagyok, így két órát késtem. Egy csávó háromszor jattolt, hogy velem „beszélgethessen”. El kellett volna küldjed a faszba, mondta Sanya, ennyi pénzért ne told ki a határaid.

17.

A nyár legrosszabb napja. Legszívesebben ki sem mozdulnék a lakásból, aktivizmusból egy csatornát indítanék, ahol nyíltan és őszintén beszélhetek az autizmusomról.

18.

Megnézzük a TOBE Galériában Emma fotóit. Reggel hat dolgot írtam fel, amit a városban kellett volna elintéznem, ebből csak kiállításnézés lett. Úgy élek, mint nagyszüleim, vagy talán rosszabbul. Akár ők is lehettek volna azon a fényképen, amit a galériában láttunk. A háttérben katonák parizerrel és pirosarannyal.

19.

Az Egymondatokkal az a baj, hogy lemondásokkal jár. Egy mondatról sem tudok lemondani, ami megszületik, a sűrítést kevésszer sikerült gyakorolnom. Autoriternek érzem magam.

20.

Elmarad.

21.

Fetregést terveztem a napra, de hívott a belső hang, hogy nyitva a Kelet Kávézó, van egy kis pénz a számlán. A város dugig volt, pedig ürességre számítottam, hogy enyém lesz az egész körút, és bárhova kiülhetek élvezni az estét, nem keltenek szorongást a társadalmi nyomások, és akik szerint ciki 20-án egyedül vacsorázni egy kiülős helyen. Lockdown idején bármit csinálhattál az utcákon. Például végigbiciklizhettél a Vörösmarty téren azt képzelve, hogy a sok, rongyázó turistába gázolsz.

22.

Bevettem életem első altatóját. Furcsa volt mit kezdeni a gondolatok tömegével, amik először bukkantak fel. Mintha kellett volna huszonekét év, hogy túlterhelt könyvespolcként rám dőljenek.

23.

Megyünk ebédelni a Fecskébe, az évben először, és kivételesen viccesnek tartom, hogy jövőre az emelkedő árak miatt a nyugati aluljáróból kapok születésnap ebédet, ami rántott húsos szendvics lesz. Kizárom a nagyváros keltette gondolatokat, helyette jóérzést meríték belőle. Ma azt is elhiszem, hogy szeretnek.

24.

És persze- csodálatos volt az egész-, ha mindennap el tudnám hinni, és tudnék én is szeretni, az még csodálatosabb lenne.

25.

Kiadtam az összes dühöm a rázkódó metrópótlón, amit a Szentlélek jóindulata tartott egyben. Nem zavartak a közönytől szétmállott arcok. Az önfegyelem lányos tulajdonság, csak azért is átkozom az elemzőket, hogy ne legyen igazuk. A mai napig rosszul érzem magam ezektől az öngátló, csupán stratégiailag hasznos viselkedésformáktól, mint a szociális-és érzelmi érettség és tsai.

26.

„Soha nem értettem, miért az én képeim adják el, hiszen a többi, 15-20 osztálytársam is ugyanolyan jó festő volt, mint én. Ezért lett a médiumom a pultozás.” Aztán csodálkozom, hogy egész nyáron egy galériába voltam képes csak betenni a lábam.

27.

Sipos Baláznak még a nyár elején írtam, milyen nagy hatással volt rám abban a három hónapban, amíg kurzust tartott az egyetemen. Így nyáron a Szexualitás Történetét és a Párhuzamos Történeteket szeretném kiolvasni. Ebből Susan Sontag és Mán-Várhegyi Réka új regénye, a Vázlat valami máshoz lett. Mit csináljak, a fényképezés és a düh természete érdekelt inkább.

28.

Ha már düh, annak hiányát senki nem tudta jobban átadni, mint Vicky Krieps az új Sisi filmben, ahogy udvarhölgyei kíséretében felmegy a Burg lépcsőjén. Ennyi történik a film elején, de ez a két percet nem tudom megenni. Újra-és újra lejátszódik előttem a lassított felvétel: a brokát hullámzása, és a főcímdal csellója, ahogy a vonó húrjain ringatózik, mint hajó a vízen.

29.

Ezt a dalt raktam be akkor is, amikor megtudtam, hogy terhes lett egy gyerekkori barátnőm. Feküdtem a padlón, ahonnan egyszer „fel kell állnunk. De ha nem bírunk (nincs kedvünk), egy kicsit ülhetünk még a földön.”

30.

Megjelent Sisi az álmomban, és pontosan úgy éreztem magam, mint ébren, hogy az események elfolynak mellettem, nem avatkozhatok közbe. Láttam, hogy szíven szúrta az anarchista, és hagytam felszállni a hajóra.

31.

A titkokat nem árulom el. Megmutattam az életemből, amennyit egy fénykép képes elmesélni.

TÓTH CSABA:
Alakja Istenhez
hasonló legyen

